

TIJDLOOS

Lkol Edwin Saiboo, hoofdredacteur

Historie Intercom [Bron: kolonel b.d. Frank Peersman]

“In de begintijd van de Vereniging van Officieren van de Verbindingsdienst (VOV) werd een blad uitgebracht en dat had als neutrale naam ‘Orgaan van de VOV’. Na een aantal activiteiten kreeg de vereniging ongeveer vier jaar na de oprichting een slapend bestaan. Het waarom daarvan is niet meer te achterhalen. Het Orgaan verscheen tot maart 1958. Daarna kwam er in mei 1959 een poging om het blad nieuw leven in te blazen in stencilvorm, maar na drie edities hield ook dit weer op. Kennelijk was er toch behoefte aan een vereniging, want in 1971 werd een enquête gehouden onder de officieren van de Verbindingsdienst met als resultaat dat er later dat jaar schriftelijk een interim-bestuur werd gekozen. Op 5 mei 1972 werd een Algemene Leden Vergadering gehouden waar het bestuur werd gekozen en de formele heroprichting een feit werd. Ook het blad werd nieuw leven ingeblazen. In een enquête werd o.a. gevraagd wat de naam van het verenigingsblad moest worden. Ongeveer 10% had voorkeur voor *Teleprint*, ongeveer 29% had voorkeur voor *Kontaktorgaan VOV* en ongeveer 37% had voorkeur voor *Intercom*; dus die laatste werd de nieuwe naam. Niet lang daarna verscheen de eerste *Intercom* als kwartaalblad voor de VOV, nog onder auspiciën van het interim-bestuur. Nummer 2 kwam uit onder het eerste formeel gekozen bestuur, met daarin het verslag van de ALV van 5 mei en de initiële ledenlijst per 1 augustus 1972 met daarop 142 leden.”

Intercom 50 jaar jong

Dit jaar beleeft *Intercom* haar 50ste jaargang. Dat is een jubileumjaar en daar staan we bij stil. De drie *Intercoms* van jaargang 50 zullen iets hebben met 50, waarbij het derde nummer van dit jubileumjaar ook echt een jubileum-editie zal worden.

Deze *Intercom*

Velen van u kennen de militaire uitdrukking ‘wie alles verdedigt, die verdedigt niets’.

In deze *Intercom*: een HF-wedstrijdverslag, Information Manoeuvre, 45 jaar Republiek Suriname en de Wapeninformatiedagen met onder ander CEMA en cyber. Dat is wel heel breed, zult u wellicht opmerken.

Zo breed is ons vakgebied inmiddels geworden, of was het altijd al zo breed zonder dat we dat onder ogen durfden te zien? Gaan we dat nu weer inzien na de decennia van teloorgang van Defensie, jaren die inmiddels achter ons lijken te liggen. Hopelijk wel.

Het heersende beeld dat alles wat oud is, ook niet meer operationeel relevant is, behoeft naar mijn mening stevige reflectie. Dat betekent echter niet dat

we in de valkuil moeten stappen van het ‘voorbereiden op de laatste oorlog’. Centraal moet staan de context van de 21ste eeuw en de dreigingen van de 21ste eeuw en de maatschappij in de 21ste eeuw.

De klassieke Verbindelaar, zo die ooit heeft bestaan, is meer dan ooit relevant, juist op de gebieden die operationeel complex bleken en vaak technisch ingewikkeld waren: behouden van samenhang en het doorzien daarvan. Dat is een van onze sterke punten, wij zijn niet zo van de versimpelde werkelijkheid van PowerPoint. Denk daarbij bijvoorbeeld aan de bestuurlijk complexe ketens instandhouding, gereedstellen en inzet.

Het blijft daarom ook onverminderd belangrijk om de steeds schaarser worden officieren met een technische en operationele achtergrond, en dat zijn Verbindelaren bij uitstek, naar de juiste plek in de organisatie te brengen en dat is niet alleen in het belang van de Defensie-organisatie.

Ik wens u veel leesplezier toe en blijf vooral gezond ook in het tweede COVID-19 jaar. 🍀